

De grauwe gors: een zingende sleutelbos op het erf

© Vilda

© RLH

Herkennen

De grauwe gors doet denken aan een uit de kluiten gewassen huismus. Hij is ongeveer 17 centimeter groot, zijn vederkleed is grijsbruin met donkere strepen en hij heeft een typische gorzenbek met een knik in het bijtvlak. Opvallend is dat hij tijdens zijn vlucht zijn pootjes lui laat bengelen. Toch is hij het bekendste vanwege zijn zang die hem de bijnaam: de 'zingende sleutelbos' heeft bezorgd.

© RLH

© RLH

Leefgebied

Het liefst vertoeft dit akkervogeltje in open, licht heuvelachtige landbouwlandschappen. Het ideaal leefgebied bestaat uit talrijke kruidrijke stroken met lage planten die niet te dicht bij elkaar staan, voldoende solitaire bomen, lage houtkanten of paaltjes om te gebruiken als zangpost en het bevat best geen dichte opgaande begroeiing. Als voedsel verkiest de grauwe gors insecten, onrijpe granen en andere zaden.

Levenscyclus

Tijdens het broedseizoen van april tot en met augustus is de grauwe gors territoriaal. De mannetjes verdedigen hun gebiedje en ontvangen meerdere vrouwtjes. De vrouwtjes bouwen de nesten op de grond of in lage struiken. De jongen worden gevoed met insecten en onrijpe granen. Als het broedseizoen ten einde is, groeperen de grauwe gorzen zich en brengen ze samen de winter door. De grauwe gors is geen typische trekvogel. Als er genoeg wintervoedsel is, blijven de vogels het hele jaar in hetzelfde gebied. Anders trekken de vogels weg om elders hun geluk te beproeven.

Bedreigingen

De 'zingende sleutelbos' heeft enorm te leiden onder de intensivering van de landbouw. Hij kent een tekort aan graankorrels in winter dankzij de verbeterde oogsttechnieken. Ook in de zomer is het niet altijd makkelijk. De insecten zijn immers steeds minder talrijk door het gebruik van pesticiden. En met de verdwijning van ruige hoeken en kanten rond de akkers verdwijnt ook een groot gedeelte van zijn foerageergebied.